

Сичкы млькнжжж, причинено-то веледушик комисово почюди цѣль народъ.

— Не прикмамъ, повтори той, сега да отбранимъ Българско отъ враговы-тѣ наши, и да ослободимъ наше-то Загорик отъ Гръци-тѣ.

Комисъ знааше сръдце-то на народ-атъ; съ двѣ-три думы той гы залъга, и сичкы останжжж благодарны. Никой не ся сѣти, какъ той гы замами въ мрѣжи-тѣ си, и какъ заврътѣ воляж-тж на честны-атъ сборъ споредъ своето желанк.

— Да ся съединимъ съ миръ и съ любовь, и да ся готвимъ на бой съ Руси и Гръци, рече комисъ; идѣте братия, припашете сиби да отбранимъ себе-си.

Народ-атъ съ гласъ повтори: да отбранимъ слободж-тж си, и начнж да ся рѣспрѣска, но кле пристжпаше, като че отхождаше на робство.

Дадохте бухалу власть надъ себе;

Ще вы заведе бухалъ въ тъмнж нощъ.

Пѣаше гусляр-атъ, кой-то пакъ ся яви. Хората ся спиржтъ, вслуш'вать ся въ пѣсень-тж му, що ли пѣк гусляр-атъ? и на душж-тж имъ станж тежко.

